

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D. a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **P.B.**

zastoupen advokátem Mgr. Tomášem Krásným
sídlem Milíčova 1386/8, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**

sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2019, č. j. MSK 160397/2019

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 3. 2. 2020 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále také jen „prvostupňový správní orgán“ nebo „MMO“) ze dne 7. 10. 2019, č. j. SMO/574678/19/DSČ/Šče-BS, o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „silniční zákon“).
2. Žalobce uvedl, že podstata jeho námitek uváděných v průběhu správního řízení spočívala v tom, že záznam bodů ze dne 7. 9. 2018 je nesprávný, neboť byl proveden na základě rozhodnutí, které je nezpůsobilým podkladem pro zápis do registru řidičů. Konkrétně namítl, že blok na pokutu na místě zaplacenou č. C1897115 ze dne 7. 9. 2018 nemá náležitosti uvedené v § 93 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“), když v něm je jako místo spáchání přestupku uvedeno označení Výstavní 44 v Ostravě; na tomto místě ale žalobce nemohl spáchat přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 5 silničního zákona – tedy v rozporu s § 4 písm. b) a c) silničního zákona nezastavit vozidlo na pokyn „Stůj“. V daném místě by totiž musely být buď semafor, nebo osoba s oprávněním usměrňovat provoz. V uvedeném místě se ale nenachází, nenacházely a ani nacházet nemohly žádné křižovatky ani signalizační světla, ani v tomto místě dopravu neusměrňovala žádná osoba. Je patrné, že na tomto místě spáchat přestupek nemohl. Pokud mu policista tvrdil, že se takového jednání na tomto místě dopustil, uvedl jej v omyl, v důsledku čehož pokutový blok podepsal. Nemohl však souhlasit s něčím, co se nestalo. Oznámení o uložení pokuty, na základě kterého došlo k záznamu bodů, obsahuje zcela odlišný údaj o místě spáchání přestupku, a to Výstavní 14/2352, přičemž signalizační zařízení mělo být přenosné. Podle žalobce navíc do věci vneslo zmatek to, že v popisu skutku je uvedeno, že žalobce nezastavil na signál STŮJ, z čehož by se dalo dovodit, že někdo dával signál STŮJ, avšak se ve skutečnosti na místě mělo nacházet signalizační zařízení.
3. Žalobce zdůraznil, že souhlas přestupce nemůže být mantrou, kterou je možné se vždy zaklínat, bez ohledu na to, jestli jsou informace v pokutovém bloku objektivně správné a pravdivé. Jestliže má pokutový blok objektivní nedostatky v jeho náležitostech, je souhlas přestupce projevený jeho podpisem irelevantní. Žalobce nikdy nesouhlasil se skutkovým stavem v pokutovém bloku uvedeným.
4. Žalovaný se navíc nevypořádal s námitkou, že právní kvalifikace jednání neodpovídá popisu skutku; dle tohoto popisu měl totiž žalobce porušit povinnost uvedenou v § 70 odst. 2 silničního zákona. Dané ustanovení ale žádnou povinnost nestanoví. Jedná se pouze o výkladové ustanovení. Jednání žalobce však bylo kvalifikováno jako přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 silničního zákona, podle kterého se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 4 písm. b) a c) nezastaví vozidlo na signál, který jí přikazuje zastavit vozidlo nebo na pokyn Stůj daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zdůraznil, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze úspěšně

uplatňovat námitky, které zpochybňují zjištěný skutkový stav; v blokovém řízení se neprovádí dokazování, a proto ani zpětně jej nelze přezkoumávat. K námitce nesprávné kvalifikace žalovaný podotkl, že body se zaznamenávají nikoli na základě právní kvalifikace skutku, ale na základě jednání, které je na bloku vymezeno a které se porovnává s jednáním uvedeným v příloze silničního zákona. Ze všech údajů v předmětném bloku lze přitom bezpochyby dovodit, že se žalobce dopustil přestupku spočívajícím v nezastavení vozidla na signál, který příkazuje řidiči zastavit vozidlo. Dílčí nedostatek v úplnosti právní kvalifikace nemá vliv na srozumitelnost a určitost bloku a nečiní jej nezpůsobilým podkladem.

Zjištění ze správních spisů

6. Ze správních spisů soud pro účely soudního přezkumu zjistil, že MMO dopisem ze dne 4. 7. 2019, č. j. SMO/391779/19/DSČ/Šče-BS oznámil žalobci dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a vyzval ho k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Tomuto oznámení předcházelo Oznámení Policie ČR o uložení pokuty v blokovém řízení, mj. také ze dne 7. 9. 2018, ze kterého vyplynulo, že žalobci byla dne 7. 9. 2018 uložena

pokuta příkazem na místě ve výši 300 Kč za skutek spočívající v tom, že uvedeného dne v 9:40 hodin na ulici Výstavní 2352/14 v Ostravě-Mariánských Horách nezastavil na křižovatce na signál s červeným světlem „Stůj!“ na přenosném signalizačním zařízení při řízení provozu při uzavírkách pozemní komunikace, čímž dle oznamovatele porušil § 70 odst. 2 písm. a) silničního zákona.

7. Žalobce podal proti záznamu bodů námitky, s tím, že tyto podává proti všem záznamům bodů v registru řidičů z let 2012-2018, přičemž konkrétní důvody námitek sdělí po seznámení se všemi podklady. Požádal zároveň o to, aby MMO vyžádal kopie všech pokutových bloků od všech přestupků. Tyto byly následně správním orgánem prvního stupně vyžádány.
8. Po seznámení se s podklady rozhodnutí žalobce dne 11. 9. 2019 podal vyjádření ve věci, které obsahově v zásadě odpovídá námitkám vzneseným žalobcem v žalobě. MMO rozhodnutím ze dne 7. 10. 2019, č. j. SMO/574678/19/DSČ/Šče-BS námitky žalobce zamítl jako nedůvodné a provedené záznamy potvrdil. Uvedl v něm, že pokud se týče skutku ze dne 7. 9. 2018, vycházel správní orgán předně z oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, ve kterém je místo spáchání přestupku uvedeno jako Výstavní 14 (dne 18. 9. 2019 opraveno PČR na Výstavní 44). V kolonce popisu skutku je skutek popsán, přičemž je zřejmé, že žalobce nezastavil na červený signál „Stůj!“ na přenosném signalizačním zařízení. Pokud se týče tvrzeného nesprávného uvedení porušení § 70 odst. 2 písm. a) silničního zákona a nikoliv § 4 písm. b) a c), toto neznámá, že by byl pokutový blok nezákonný. Odkázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 a zdůraznil, že podstatné je, aby konkrétní jednání bylo v bloku popsáno dostatečně určitě a jednoznačně. Připomněl také další judikturní závěry, podle nichž správní orgán v námitkovém řízení proti záznamu bodů v registru řidičů nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů, na základ nichž byl záznam proveden, neboť jsou nadány presumpcí správnosti. K odvolání žalobce, které obsahově odpovídá žalobním námitkám, rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V něm připomněl judikaturu správních soudů, zejména pak závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, dále ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76 a zejména usnesení

rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
10. Krajský soud po přezkoumání sporného pokutového bloku ze dne 7. 9. 2018 a s tím souvisejícího Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě nemohl přisvědčit žalobním námitkám, neboť má za to, že vymezení jednání žalobce, zakládající naplnění skutkové podstaty žalobci vytýkaného přestupku, včetně porušených právních norem a místa spáchání přestupku jsou zcela jednoznačná, nevzbuzující pochybnosti. Krajský soud si dovoluje v této souvislosti připomenout závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014- 39, podle kterých je podstatné, aby „*konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.*“
11. Je dále na místě připomenout, že ustálená judikatura správních soudů, z níž je třeba v nyní projednávané věci vycházet, důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k silničnímu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 96/2008-44 ze dne 6. srpna 2009).
12. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve shora citovaném usnesení č. j. 1 As 21/2010-65 potvrdil ustálenou judikaturu správních soudů, dle které je blokové řízení o přestupku specifickým druhem správního řízení, jehož výsledkem je vydání rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Tímto rozhodnutím je pokutový blok, kterým se blokové řízení končí.
13. Podle § 92 odst. 1 přestupkového zákona správní orgán může příkazem na místě uložit pouze pokutu, pokud nestačí domluva a obviněný nebo osoba jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, souhlasí se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložení pokuty a její výší a s vydáním příkazového bloku.

14. Jak trefně uzavřel Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16 „Právě ochota obviněného zaplatit pokutu v blokovém řízení je podmínkou sine qua non blokového řízení, při jejímž splnění se bez dalšího vychází z toho, že je přestupek spolehlivě zjištěn, nestačí jej vyřídit domluvou a že jsou splněny všechny podmínky blokového řízení stanovené v § 84 odst. 1 zákona o přestupcích. S ohledem na zásadu vigilantiibus iura (necht' si každý střeží svá práva) se obviněný z přestupku udělením souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení vzdává možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci v běžném správním řízení, akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku a jeho právní kvalifikaci, které byly učiněny v blokovém řízení. V důsledku toho pak nabývají závěry přestupkového orgánu charakter nesporných zjištění, která tvoří podklad pro uložení sankce. Povaha blokového řízení tedy vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení (srov. odstavce 30–32 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 21/2010-65). Po potvrzení o převzetí pokutového bloku obviněným z přestupku a po oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu již orgány oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení nevyhledávají žádné důkazní prostředky a neprovádějí dokazování za účelem posouzení skutkového a právního stavu věci. (srov. odstavce 27 a 28 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 21/2010-65). Zrušení pravomocného pokutového bloku prostřednictvím obnovy řízení na žádost dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu se lze domáhat pouze za podmínky, kdy je zpochybňován samotný souhlas s projednáním daného skutku v blokovém řízení, jenž je podmínkou sine qua non, neboť jinak nelze vycházet z teze, že obviněný z přestupku akceptoval skutková zjištění a z nich vyplývající právní kvalifikaci přestupku v blokovém řízení, vzdal se běžného správního řízení a zároveň možnosti závěry učiněné v blokovém řízení později zpochybňovat v řízení odvolacím.“
15. Z citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu plyne zásada nezměnitelnosti a nezpochybnitelnosti pokutového bloku jako pravomocného správního rozhodnutí sui generis. Udělením souhlasu s projednáním skutku v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantiibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušném pokutovém bloku souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutovém bloku.
16. Žalobce v projednávané věci svůj souhlas stvrdil na bloku ze dne 7. 9. 2018 svým podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání přestupku na místě, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích (blíže srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).
17. Optikou uvedených závěrů je tedy zřejmé, že žalobní námitky nemohou být důvodné. Jak oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, tak pokutový blok ze dne 7. 9. 2018

obsahuje zcela jednoznačné vymezení místa spáchání skutku (ulice Výstavní v Ostravě-Mariánských Horách) a také jednoznačný popis jednání žalobce, tedy, že tento nezastavil své vozidlo na signál „Stůj“ při pracích na pozemní komunikaci. Jednání je podle krajského soudu uvedeno jednoznačně, určitě a nezaměnitelně. Na tomto závěru nemá a nemůže ani mít vliv uvedení případného nesprávného čísla u názvu ulice, neboť právě nesprávnost tohoto údaje mohl žalobce namítat již v blokovém řízení, potažmo mohl přijetí bloku např. i z tohoto důvodu odmítnout.

18. V podkladech pro záznam bodů neabsentuje ani právní kvalifikace popsaného jednání, když je výslovně uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f), bod 5 silničního zákona, podle kterého se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 4 písm. b) a c) nezastaví vozidlo na signál, který jí přikazuje zastavit vozidlo nebo na pokyn „Stůj“ daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích anebo při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou. Na uvedeném závěru nic nemění ani to, že pokutový blok obsahuje též v rámci popisu skutku ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) silničního zákona, neboť uvedené ustanovení obsahuje pouze upřesnění toho, že při řízení vozidla v křižovatce, i mimo ni (ve smyslu § 70 odst. 3 silničního zákona), znamená signál s červeným světlem „Stůj!“ povinnost zastavit vozidlo na místě tam uvedeném. Nelze přisvědčit žalobci, že by toto ustanovení bylo pouze výkladovým, neboť i z tohoto ustanovení vyplývá při signálu s červeným světlem „Stůj“ povinnost zastavit vozidlo.
19. Je třeba uzavřít, že žalobce se svou žalobou domáhá v zásadě přezkumu námitek směřujících do otázek skutkových a právních ve vztahu k samotnému spáchanému jednání, za které byla žalobci již pravomocně uložena v blokovém řízení sankce. Přezkum těchto otázek je však v námitkovém řízení ve smyslu § 123f silničního zákona, potažmo v následném soudním řízení, z podstaty věci, jak vyplývá ze shora citované judikatury, vyloučen.

Závěr a náklady řízení

20. Krajský soud ze všech uvedených důvodů uzavírá, že žalobu důvodnou neshledal, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 21. května 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu